

Mål C-341/24

Sammanfattning av begäran om förhandsavgörande enligt artikel 98.1 i domstolens rättegångsregler

Datum för ingivande:

8 maj 2024

Domstol som begär förhandsavgörande:

Corte suprema di cassazione (Italien)

Datum för beslutet att begära förhandsavgörande:

8 maj 2024

Klagande:

Duca di Salaparuta SpA

Motparter:

Ministero dell'Agricoltura, della Sovranità Alimentare e delle Foreste

Consorzio volontario di tutela dei vini DOC Salaparuta

Baglio Gibellina Srl

Cantina Giacco Soc.coop. agricola

Madonna del Piraino Soc. coop. agricola

Saken i det nationella målet

Duca di Salaparuta SpA, som är klagandebolaget i det nationella målet (nedan kallat Duca di Salaparuta), har yrkat att registreringen av en skyddad ursprungsbeteckning i vinsektorn och erkännandet på nationell nivå av den motsvarande registrerade ursprungsbeteckningen ska avföras och/eller förklaras ogiltiga. Till stöd för sitt yrkande har Duca di Salaparuta gjort gällande att dessa beteckningar är vilseledande och/eller att ansökan om registrering gjordes i ond tro och att beteckningarna under alla omständigheter gör intrång i andras varumärken.

Syfte med och rättslig grund för begäran om förhandsavgörande

Begäran om förhandsavgörande avser tolkningen av förordningarna nr 1493/1999, nr 1234/2007 och nr 1308/2013 för att få klarhet i vilket regelverk som är tillämpligt på bedömningen av huruvida registreringen år 2009 av en skyddad ursprungsbeteckning för vin, vars beteckning redan var erkänd innan förordning nr 1234/2007 trädde i kraft, är giltig. Denna beteckning gör intrång i ett äldre varumärke som är känt och skulle således kunna vilseleda konsumenten om vinets identitet.

Den hänskjutande domstolen har ställt sin första tolkningsfråga för att få klarhet i huruvida bestämmelserna i punkt F.2 b i bilaga VII till förordning nr 1493/1999 ska vara tillämpliga på en sådan situation, och den aktuella registreringen följaktligen är tillåten, eller huruvida artikel 118k i förordning nr 1234/2007, artikel 43.2 i förordning nr 479/2008 och artikel 101.2 i förordning nr 1308/2013 ska vara tillämpliga, och den aktuella registreringen följaktligen inte är tillåten.

Den andra tolkningsfrågan ställs enbart för det fall EU-domstolen slår fast att bedömningen av huruvida registreringen av den aktuella skyddade ursprungsbeteckningen är giltig ska göras i enlighet med bestämmelserna i punkt F i [bilaga VII] till förordning nr 1493/1999. Den hänskjutande domstolen undrar om det i detta fall finns andra regler än de sistnämnda bestämmelserna som medför att en skyddad ursprungsbeteckning är ogiltig eller inte ska skyddas, för det fall den gör intrång i ett äldre varumärke som är känt och således skulle kunna vilseleda konsumenten om vinets identitet.

Frågor som har hänskjutits för förhandsavgörande

”1. ... Omfattas registreringar av skyddade ursprungsbeteckningar/geografiska beteckningar i vinsektorn, för beteckningar som fanns före ikraftträdandet av förordning nr 1234/2007, senare ersatt av förordning nr 1308/2013, såsom exempelvis den skyddade ursprungsbeteckningen 'Salaparuta' PDO-IT-A0795 av den 8 augusti 2009 – vad gäller registreringshindret i form av ett äldre varumärke som med hänsyn till dess anseende och renommé skulle kunna medföra att den aktuella skyddade ursprungsbeteckningen/geografiska beteckningen blir vilseledande ('skulle kunna vilseleda konsumenten om vinets rätta identitet') – av artikel 43.[2] i förordning (EG) nr 479/2008, rättare sagt [artikel] 118k i förordning nr 1234/2007 (senare artikel 101.[2] i förordning nr [1308]/2013), enligt vilken en skyddad ursprungsbeteckning eller geografisk beteckning inte ska skyddas om detta 'med hänsyn till ett varumärkes anseende och renommé' skulle kunna vilseleda konsumenten, eller ska det genom tillämpning av rättssäkerhetsprincipen (EU-domstolens dom av den 22 december 2010, C-120/08, Bavaria), enligt vilken faktiska omständigheter normalt, om inget uttryckligen talar för motsatsen, ska bedömas mot bakgrund av de rättsregler som gällde när omständigheterna inträffade, antas att den nämnda bestämmelsen inte är tillämplig på beteckningar som redan var skyddade på nationell nivå före registreringen på

unionsnivå, med den följd att det tidigare gällande regelverket i förordning (EG) nr 1493/1999 är tillämpligt och att konflikten mellan den aktuella ursprungsbeteckningen och det äldre varumärket ska lösas i enlighet med punkt F.2 b i bilaga VII till denna förordning?

2. För det fall den första tolkningsfrågan besvaras med att förordning nr 1493/1999 ska tillämpas på de faktiska omständigheterna i det nationella målet, ... innehåller då regelverket i [punkt F i bilaga VII] till förordning nr 1493/1999 – som infördes för att reglera konflikten mellan ett registrerat varumärke för ett vin eller en druvmust som är identiskt med skyddade ursprungsbeteckningar eller geografiska beteckningar för ett vin – en uttömmande förteckning över de fall av samexistens av de olika kännetecknen och mönsterskyddet för vinbeteckningar, eller kvarstår det under alla omständigheter fall där de yngre skyddade ursprungsbeteckningarna eller geografiska beteckningarna, i kraft av den allmänna principen att kännetecknen inte får vara vilseledande, är ogiltiga eller inte ska skyddas för det fall den geografiska beteckningen med hänsyn till ett äldre varumärkes anseende skulle kunna vilseleda allmänheten om vinets rätta identitet?”

Anförda unionsbestämmelser

Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, särskilt artikel 17; förordning (EEG) nr 2081/92, särskilt artiklarna 14 och 17; förordning (EG) nr 1493/1999, särskilt artiklarna 48, 52 och 54 samt bilaga VII; direktiv 2000/13/EG, särskilt artikel 2; förordning nr 753/2002, särskilt artikel 28; förordning (EG) nr 510/2006, särskilt artiklarna 3 och 14; förordning (EG) nr 1234/2007, särskilt artiklarna 118b, 118i, 118k, 118l, 118s och 118u; förordning (EG) nr 479/2008, särskilt artiklarna 43, 44, 51 och 54; förordning (EU) nr 1151/2012; förordning (EU) nr 1308/2013, särskilt artikel 101 och 107.

Anförda nationella bestämmelser

Den hänskjutande domstolen anför flera italienska bestämmelser på området, dock utan att beskriva dem ingående. Det rör sig om legge 10 febbraio 1992, n. 164 – Nuova disciplina delle denominazioni d'origine dei vini (lag nr 164 av den 10 februari 1992 – Nytt regelverk om ursprungsbeteckningar för vin), särskilt artikel 1; decreto del Presidente della Repubblica 20 aprile 1994, n. 348 – Regolamento recante disciplina del procedimento di riconoscimento di denominazione d'origine dei vini (presidentdekret nr 348 av den 20 april 1994 – Förordning om bestämmelser angående förfarandet för erkännande av ursprungsbeteckningar för vin); decreto legislativo 10 febbraio 2005, n. 30 – Codice della proprietà industriale, a norma dell'articolo 15 della legge 12 dicembre 2002, n. 273 (lagstiftningsdekret nr 30 av den 10 februari 2005 – immaterialrättslagen, enligt artikel 15 i lag nr 273 av den 12 december 2002), särskilt artiklarna 14 och 29; decreto legislativo 23 giugno 2003, n. 181 – Attuazione della direttiva 2000/13/CE concernente l'etichettatura e la

presentazione dei prodotti alimentari, nonché la relativa pubblicità (lagstiftningsdekret nr 181 av den 23 juni 2003 – Genomförande av direktiv 2000/13/EG om märkning och presentation av livsmedel samt om reklam för livsmedel), särskilt artikel 2; decreto legislativo 8 aprile 2010, n. 61 – Tutela delle denominazioni di origine e delle indicazioni geografiche dei vini, in attuazione dell’articolo 15 della legge 7 luglio 2009, n. 88 (lagstiftningsdekret nr 61 av den 8 april 2010 – Skydd av ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar för vin, som antagits enligt artikel 15 i lag nr 88 av den 7 juli 2009); decreto legislativo 12 dicembre 2016, n. 238 – Disciplina organica della coltivazione della vite e della produzione e del commercio del vino (lagdekret nr 238 av den 12 december 2016 – Systematisk reglering av vinodling samt produktion av och handel med vin).

Kortfattad redogörelse för de faktiska omständigheterna och förfarandet i det nationella målet

- 1 Det framgår av beslutet att begära förhandsavgörande att Duca di Salaparuta är ett vinproducerande företag som är innehavare av flera varumärken som kännetecknar dess viner. Duca di Salaparuta väckte år 2016 talan mot bland annat motparterna i det nationella målet vid Tribunale di Milano (Milano domstol) och yrkade att registreringen år 2009 av en skyddad ursprungsbeteckning och erkännandet på nationell nivå år 2006 av en registrerad ursprungsbeteckning skulle avföras och/eller förklaras ogiltiga. Duca di Salaparuta gjorde gällande att dessa beteckningar är vilseledande och/eller att ansökan om registrering gjordes i ond tro och att beteckningarna under alla omständigheter gör intrång i dess varumärken, som registrerades år 1989 och är kända. Både de omtvistade beteckningarna och varumärkena innehåller termen ”Salaparuta”. Tribunale di Milano ogillade talan. Duca di Salaparuta överklagade domen, men Corte di appello di Milano (Milano appellationsdomstol) lämnade överklagandet utan bifall. Duca di Salaparuta har överklagat den sistnämnda domen till den hänskjutande domstolen, Corte di cassazione (Högsta domstolen).

Parternas huvudargument

- 2 Till stöd för sitt yrkande har Duca di Salaparuta åberopat fem grunder. Bara de första tre är relevanta för tolkningsfrågorna.
- 3 Genom sin första grund har Duca di Salaparuta åberopat åsidosättande av artikel 118k.2 i förordning nr 1234/2007, vars formulering återfinns i artikel 43.2 i förordning nr 479/2008 och senare i artikel 107 i förordning nr 1308/2013. Corte di appello di Milano gjorde fel när den slog fast att giltigheten av den omtvistade skyddade ursprungsbeteckningen skulle bedömas i enlighet med övergångsbestämmelserna i artikel 51 i förordning nr 479/2008, vilken i allt väsentligt återger artikel 118s i förordning nr 1234/2007 och i vilken det stadgas att beteckningar, såsom den som är för handen i det nationella målet, vilka redan

var skyddade enligt det tidigare gällande regelverket i förordning nr 1493/1999, automatiskt skulle vara skyddade.

- 4 Duca di Salaparuta anser däremot att bedömningen av huruvida den omtvistade skyddade ursprungsbeteckningen är giltig ska göras i enlighet med artikel 118k.2 i förordning nr 1234/2007, enligt vilken en ursprungsbeteckning inte ska skyddas om detta med hänsyn till ett varumärkes anseende och renommé skulle kunna vilseleda konsumenten om vinets rätta identitet.
- 5 Duca di Salaparuta hävdar att den registrerade ursprungsbeteckning som innehåller termen "Salaparuta" erkändes på nationell nivå när förordning nr 1493/1999 gällde, medan den skyddade ursprungsbeteckning som innehåller termen "Salaparuta" registrerades vid en senare tidpunkt, närmare bestämt den 8 augusti 2009, när förordningarna nr 1234/2007 och nr 479/2008 gällde. Förordning nr 1493/1999 begränsade sig till att tillåta erkännandena på nationell nivå och föreskrev att de skulle anmälas till kommissionen, dock utan att fastställa några villkor för beviljande av ansökan om erkännande eller återkallelse av dessa erkännanden. Förordning nr 1234/2007, i dess lydelse enligt förordning nr 491/2009, upphävde förordning nr 1493/1999 med verkan från och med den 1 augusti 2009. Efter detta datum skulle ett förfarande tillämpas där registreringen av en skyddad ursprungsbeteckning var underordnad ett slutligt beslut av kommissionen, medan medlemsstaterna skulle genomföra ett rent förberedande bedömningsförfarande.
- 6 Duca di Salaparuta har erinrat om att det i övergångsbestämmelserna i artikel 51 i förordning nr 479/2008 och i artikel 118s i förordning nr 1234/2007, som återfinns i artikel 107 i förordning nr 1308/2013, föreskrevs att beteckningar som var skyddade av tidigare erkännanden på nationell nivå och skyddade enligt förordning nr 1493/1999 skulle registreras i enlighet med det nya regelverket, om inte kommissionen senast den 31 december 2014 fattade administrativt beslut om att inte erkänna dem.
- 7 Mot denna bakgrund ska de övergångsbestämmelser som nämns i föregående punkt enligt Duca di Salaparuta tolkas på så sätt att erkännandet på nationell nivå av den registrerade ursprungsbeteckningen utgjorde en ren förutsättning vad gäller de beteckningar som var skyddade enligt förordning nr 1493/1999. Det är nödvändigt men inte tillräckligt att denna förutsättning är uppfylld för att den skyddade ursprungsbeteckningen ska få registreras på unionsnivå. Den skyddade ursprungsbeteckningen ersätter därför det tidigare erkännandet på nationell nivå. Detta innebär enligt ovannämnda bestämmelser i förordningarna nr 479/2008 och nr 1234/2007 att skyddet av befintliga vinbeteckningar enbart följer av det gällande regelverket vid tidpunkten för registreringen av den skyddade ursprungsbeteckningen för dessa viner.
- 8 Mot bakgrund av övergångsbestämmelserna i artikel 51 i förordning nr 479/2008 och i artikel 118s i förordning nr 1234/2007 innebär det enligt Duca di Salaparutas uppfattning att nya registreringar av skyddade ursprungsbeteckningar, vilka avser

beteckningar som redan var erkända på nationell nivå enligt förordning nr 1493/1999, inte omfattas av tillämpningsområdet för förordning nr 1493/1999, utan utgör nya registreringar i unionsrättslig mening. Nya registreringar gäller först från och med registreringsdatumet och är skyddade enligt den unionslagstiftning som var i kraft samma dag, det vill säga förordning nr 1234/2007, nu förordning nr 1308/2013.

- 9 Under dessa omständigheter har Duca di Salaparuta angripit den överklagade domen, eftersom det däri slogs fast att artikel 43.2 i förordning nr 479/2008 inte är tillämplig på bedömningen av huruvida registreringen av den aktuella skyddade ursprungsbeteckningen är giltig med den motiveringen att erkännandet på nationell nivå av den registrerade ursprungsbeteckning som innehåller termen ”Salaparuta” avslutades år 2006 och detta erkännande sedan åtnjöt skyddet enligt artikel 51 i förordning nr 479/2008.
- 10 För det första är Duca di Salaparuta av den uppfattningen att de erkännanden på nationell nivå av registrerade ursprungsbeteckningar som gällde före år 2009, däribland erkännandet av den registrerade ursprungsbeteckning som innehåller termen ”Salaparuta”, återkallades och upphörde att gälla från och med den 1 augusti 2009. För det andra förutsatte registreringen av den omtvistade skyddade ursprungsbeteckningen inte enbart att förfarandet för erkännande av denna registrerade ursprungsbeteckning skulle avslutas, utan även att det skulle genomföras ett separat administrativt förfarande. Det sistnämnda administrativa förfarandet för registrering av den skyddade ursprungsbeteckningen, vilket enbart omfattas av tillämpningsområdet för unionsrätten, inleddes genom registreringen av den aktuella skyddade ursprungsbeteckningen den 8 augusti 2009 och avslutades den 1 januari 2015, eftersom kommissionen inte senast den 31 december 2014 fattade beslut om avregistrering med stöd av artikel 51 i förordning nr 479/2008 och artikel 118s i förordning nr 1234/2007.
- 11 Duca di Salaparuta har gjort gällande att regelverket i artikel 118k i förordning nr 1234/2007 och i artikel 43.2 i förordning nr 479/2008, enligt vilket en beteckning inte ska skyddas om detta ”med hänsyn till ett varumärkes anseende och renommé” skulle kunna vilseleda konsumenten, även ska tillämpas vid bedömningen av huruvida registreringen av den omtvistade skyddade ursprungsbeteckningen är giltig. Detta regelverk var i själva verket i kraft såväl när det förfarande som ledde till registreringen av den aktuella skyddade ursprungsbeteckningen inleddes den 8 augusti 2009 som när det avslutades den 1 januari 2015.
- 12 Enligt Duca di Salaparuta innehåller bilaga VII till förordning nr 1493/1999 ingen bestämmelse som liknar artikel 118k.2 i förordning nr 1234/2007. Den sistnämnda artikeln utesluter uttryckligen erkännandet av en ursprungsbeteckning för det fall konsumenten skulle kunna förväxla denna beteckning med ett annat varumärke som är känt. En ursprungsbeteckning kan vidare enligt artikel 118l i förordning nr 1234/2007 samexistera med ett varumärke i andra fall än de som nämns i artikel

118k.2. Duca di Salaparuta har gjort gällande att även den aktuella skyddade ursprungsbeteckningen omfattas av ovannämnda artikel 118k.2.

- 13 Genom sin andra grund har Duca di Salaparuta i andra hand (för det fall det slås fast att regelverket i artikel 43.2 i förordning nr 479/2008 och i artikel 118k.2 i förordning nr 1234/2007 inte är tillämpligt på förevarande situation) gjort gällande att det även enligt det tidigare gällande regelverket, det vill säga förordning nr 1493/1999, inte var tillåtet att registrera vinbeteckningar när detta med hänsyn till ett äldre varumärkes renommé skulle kunna vilseleda konsumenten.
- 14 Duca di Salaparuta har angripit den överklagade domen vad gäller den del där det slås fast att en beteckning, vilken på samma sätt som den som är för handen i det nationella målet gör intrång i ett varumärke som är känt, kan vara ägnad att vilseleda allmänheten om vinets rätta identitet och således skapar förvirring, med nödvändighet ska erkännas som giltig enligt förordning nr 1493/1999, eftersom det i denna förordning inte uttryckligen föreskrivs att denna beteckning är ogiltig.
- 15 Mot bakgrund av en systematisk tolkning av förordning nr 1493/1999 jämförd med andra unionsrättsliga bestämmelser ska det enligt Duca di Salaparuta först och främst uteslutas att en vilseledande geografisk beteckning ska få skyddas. Vidare förefaller det saknas grund för den tolkning som gjordes i den överklagade domen, enligt vilken vilseledande vinbeteckningar inte är ogiltiga enbart på grund av att de erkändes på nationell nivå innan regelverket i förordningarna nr 479/2008 och nr 1234/2007 antogs.
- 16 Inom ramen för den tredje grunden, som har åberopats i andra hand, har Duca di Salaparuta ställt frågan huruvida bilaga VII till förordning nr 1493/1999 ska tolkas på så sätt att även skyddade ursprungsbeteckningar som med hänsyn till ett äldre varumärkes anseende skulle kunna vilseleda konsumenten om vinets rätta identitet ska få skyddas. Enligt punkt F.2 i bilaga VII till förordning nr 1493/1999 ska det äldre varumärket inte ens få användas längre för det fall det – som i förevarande fall – är identiskt med en senare registrerad skyddad ursprungsbeteckning. Enligt Duca di Salaparuta skulle detta innebära en expropriation av varumärket, utan att detta sker i det allmänna intresset och utan att det betalas någon kompensation.
- 17 I detta hänseende har Duca di Salaparuta åberopat en orimlig skillnad i behandling jämfört med den identiska situation som rör förhållandet mellan ett äldre välkänt varumärke och en skyddad ursprungsbeteckning som har registrerats vid en senare tidpunkt enligt förordning nr 2081/92, som omfattar ursprungsbeteckningar för andra jordbruksprodukter och livsmedel än vin. I artikel 14.3 i den sistnämnda förordningen stadgas nämligen följande: ”En ursprungsbeteckning eller en geografisk beteckning skall inte registreras när detta med hänsyn till ett varumärkes anseende och renommé och den tid som det har använts är ägnat att vilseleda konsumenten om produktens rätta identitet.”

Kortfattad redogörelse för skälen till att förhandsavgörande begärs

- 18 Det framgår av beslutet att begära förhandsavgörande att den första tolkningsfrågan rör vilket regelverk som är tillämpligt på situationer som den aktuella, som avser perioden från år 2006 till år 2009 då det fanns en befintlig ursprungsbeteckning, det vill säga en registrerad ursprungsbeteckning, som hade erkänts av medlemsstaten år 2006 och som samexisterade med eller ersattes av ett skydd på unionsnivå, det vill säga en skyddad ursprungsbeteckning. I detta sammanhang undrar den hänskjutande domstolen huruvida det ursprungliga erkännandet – på nationell nivå – fortfarande är giltigt och åtnjuter skyddet enligt förordning nr 1493/1999, eller huruvida det ska antas att detta erkännande ersattes av den skyddade ursprungsbeteckningen, med den följd att denna beteckning omfattas av det regelverk som gällde vid tidpunkten för förfarandet för registrering av denna skyddade ursprungsbeteckning.
- 19 Vad gäller den unionsrättsliga ramen betonas det i beslutet att begära förhandsavgörande att förordning nr 1493/1999 innebar en första omdefiniering av regelverket för vinmarknaden och införde en klassificering av vin. Förordning nr 479/2008 medförde en ny klassificering i vinsektorn som omfattar skyddade ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar för viner som kännetecknas av ett specifikt samband med sitt ursprungsområde.
- 20 Den hänskjutande domstolen finner att användningen av skyddade ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar i vinsektorn i regel har lett till en avveckling av de nationella skyddssystemen. Av detta skäl införde förordningarna på detta område övergångsbestämmelser för att ta hänsyn till att de nationella lagstiftningarna i vissa EU-medlemsstater redan omfattade ett regelverk för ursprungsbeteckningar. Italien har använt sig av möjligheten bibehålla de nationella beteckningarna på det sätt som föreskrivs i förordning nr 1308/2013. De kan således samexistera med de europeiska beteckningarna. I detta hänseende gäller ursprungsbeteckningen ”DOC” fortfarande på nationell nivå.
- 21 Det preciseras dessutom i beslutet att begära förhandsavgörande att förfarandet för registrering av skyddade ursprungsbeteckningar består av tre steg. I det första steget lämnar vinproducenter in ansökan om registrering av en skyddad ursprungsbeteckning till den medlemsstat där vinodlingszonen är belägen. I det andra steget kontrollerar medlemsstaten att villkoren är uppfyllda, behandlar eventuella mottagna invändningar och vidarebefordrar därefter ansökan till kommissionen. I det tredje steget gör kommissionen en ytterligare bedömning och fattar slutligt beslut om registrering av den skyddade ursprungsbeteckningen.
- 22 Den hänskjutande domstolen hänvisar till EU-domstolens dom i mål C-120/08, Bavaria, som rör tolkningen av förordning nr 2081/92 om ursprungsbeteckningar för andra jordbruksprodukter och livsmedel än vin. Det framgår av denna dom för det första att rättssäkerhetsprincipen utgör hinder för att det fastställs att en unionsrättsakt ska tillämpas från en tidigare tidpunkt än den tidpunkt då den offentliggörs. Det kan dock i undantagsfall förhålla sig på annat sätt, när det

eftersträvade målet kräver detta och de berörda parternas berättigade förväntningar vederbörligen respekteras. För det andra slog EU-domstolen i samma dom fast att rättssäkerhetsprincipen kräver att faktiska omständigheter normalt, om inget uttryckligen talar för motsatsen, ska bedömas mot bakgrund av de rättsregler som gällde när omständigheterna inträffade. Även om en ny lag således endast gäller för framtiden, ska den – om inte annat föreskrivits – emellertid tillämpas även på framtida verkningar av situationer som uppkommit då den tidigare bestämmelsen gällde.

- 23 Den hänskjutande domstolen påpekar att förevarande situation enligt den överklagade domen omfattas av artikel 51 i förordning nr 479/2008, där det föreskrivs att ursprungsbeteckningar som redan var skyddade enligt artikel 54 i förordning nr 1493/1999 automatiskt ska vara skyddade i kraft av registreringen i enlighet med artikel 46 i förordning nr 479/2008, om inte kommissionen senast den 31 december 2014 fattade beslut om att dra in skyddet.
- 24 Enligt Duca di Salaparutas uppfattning är artikel 51 i förordning nr 479/2008 och artikel 118s i förordning nr 1234/2007 däremot enbart tillämpliga på förfarandet för registrering av den omtvistade skyddade ursprungsbeteckningen. Bedömningen av huruvida registreringen av denna skyddade ursprungsbeteckning är giltig ska däremot göras i enlighet med artikel 43.2 i förordning nr 479/2008. Den aktuella skyddade ursprungsbeteckningen registrerades nämligen den 8 augusti 2009 och utgör således ett nytt inslag som inte kan omfattas av tillämpningsområdet för förordning nr 1493/1999, eftersom denna förordning upphävdes med verkan från och med den 1 augusti 2009.
- 25 Den andra tolkningsfrågan rör det fall där det slås fast att förordning nr 1493/1999 är tillämplig på den situation som avses i den första frågan. Det betonas i beslutet att begära förhandsavgörande att denna förordning inte innehåller någon specifik bestämmelse för att lösa konflikten mellan ett äldre varumärke som är känt och en yngre ursprungsbeteckning som gör intrång i detta varumärke och skulle kunna vilseleda konsumenten. I detta hänseende önskar den hänskjutande domstolen få klarhet i huruvida det ur den systematiska tolkningen av regelverket om skydd av varumärken kan härledas en allmän princip för skydd av varumärken, däribland ursprungsbeteckningar, mot yngre vilseledande kännetecken. I detta sammanhang ska artikel 14 i förordning nr 2081/92 beaktas, även om denna förordning inte är tillämplig på vinsektorn.
- 26 Som den hänskjutande domstolen preciserar syftade förordning nr 2081/92, till skillnad från förordning nr 1493/1999, till att fullständigt och uttömmande reglera ursprungsbeteckningar. Bland annat innehöll artikel 14.3 i förordning nr 2081/92 regeln om att en ursprungsbeteckning inte skulle registreras när detta med hänsyn till ett varumärkes anseende och renommé och den tid som det hade använts var ägnat att vilseleda konsumenten om produktens rätta identitet. Vad gäller vin infördes denna regel först genom förordning nr 497/2008.

- 27 I detta hänseende erinrar den hänskjutande domstolen om att alla kännetecken och beskrivande tecken, varumärken eller ursprungsbeteckningar som skulle kunna vilseleda allmänheten är förbjudna enligt flera bestämmelser. Bland dessa kan nämnas artikel 10 b i Pariskonventionen av den 20 mars 1883 för skydd av den industriella äganderätten, artikel 3bis i Madridöverenskommelsen om internationell registrering av varumärken av den 14 april 1891 vad gäller kampen mot förfalskade eller vilseledande ursprungsbeteckningar, senare reviderad i Washington, Haag, London och Lissabon, samt artikel 2 i direktiv 2000/13.
- 28 Den hänskjutande domstolen betonar att det enligt motparterna i det nationella målet i händelse av konflikt mellan varumärken och kvalitetsbeteckningar ofta tillämpas en annan regel än den huvudregel på området för kännetecken som går ut på att äldre rättigheter har företräde framför yngre rättigheter. I detta sammanhang tycks unionslagstiftaren ha gjort ett val till förmån för kvalitetsbeteckningar i den bemärkelsen att dessa har företräde framför de andra typerna av kännetecken.
- 29 Förhållandena mellan skyddade beteckningar och varumärken i vinsektorn som i stort sett liknar de för andra livsmedelsprodukter har enligt den hänskjutande domstolen först reglerats genom förordning nr 479/2008, som har infört ett nytt regelverk för registrering på unionsnivå av skyddade ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar för vin. Detta regelverk har med verkan från och med den 1 augusti 2009 ersatt regelverket i förordning nr 1493/1999, vilket var baserat på att beteckningarna registrerades på nationell nivå och sedan automatiskt erkändes på unionsnivå.